

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №176

02.03.2020 година, гр.Бургас

Бургаският апелативен съд, гражданско отделение, в закрито заседание на втори март, две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЯНА МАНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: АЛБЕНА ЗЪБОВА-КОЧОВСКА
ДОБРИН КЮЧУКОВ

като разгледа докладваното от съдия Албена Зъбова-Кочовска в.гр.дело №54 по описа за 2020г. по описа на Апелативен съд Бургас, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК, образувано по въззивната жалба на ищеца по гражданско дело №705/2017г. по описа на окръжен съд Бургас- КПКОНПИ, с адрес за призоваване: ***, подадена чрез процесуален представител Р.И., против решение №111/28.03.2019г. (поправено с Решение №875 от 21.10.19г.), постановено по същото дело, с което е отхвърлена исковата претенция на Комисията срещу ответниците Р.М.Р. с ЕГН *** и Т.В.Р., с ЕГН ***, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 810 228,49 лв., съгласно приетото от съда по реда на чл.214 от ГПК изменение на заявената претенция, при което са изрично описани отделните вземания.

Видно от данните по делото, лицето, срещу което е образувано наказателното производство, даващо основание за начало и провеждане на проверката по ЗОПДНПИ (отм.)- Р.Р., с повдигнато обвинение за престъпления по чл.256, ал.2, пр.3, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК и по чл.255, ал.3, вр.ал.1, т.2, 6 и 7, вр. чл.26, ал.1 НК, попадащи в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 от ЗОПДНПИ (отм.), а сега в този на чл.108, ал.1, т.18 от приложимия ЗПКОНПИ, все още е подсъдим по НОХД №509/2018г., по описа на Окръжен съд Варна, като производството по делото не е приключило с влязла в сила осъдителна присъда.

Служебна справка на Апелативен съд Бургас в публичния сайт Електронни съдебни дела установява, че разглеждането на делото в първа инстанция е отложено за 12.03.2020г.

При това положение съдът е длъжен да съобрази, че с определение от 23.03.2018г. по гр. дело №3406/2016г. на Софийския градски съд (СГС) е отправено преюдициално запитване към СЕС и пред последния е образувано дело С-234/18 по тълкуване на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 03.04.2014г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (Директива 2014/42/ЕС), по въпросите: 1) следвали чл.1 (1) от Директива 2014/42/ЕС, предвиждащ установяване „на минимални правила за обезпечаване на имущество с оглед евентуална последваща конфискация...“, да се тълкува в смисъл, че дава право на държавите-членки да приемат правила за гражданска конфискация, неоснована на присъда; 2) следва ли от нормата на чл.1 (1), като се има предвид и нормата на чл.4 (1) от Директива 2014/42/ЕС, че е достатъчно единствено образуване

на наказателно производство срещу лицето, чието имущество е предмет на конфискацията, за да се инициира и проведе процедура по гражданска конфискация; 3) допустимо ли е разширително тълкуване на основанията до чл.4 (2) от Директива 2014/42/ЕС, при които е допустима гражданска конфискация, неоснована на присъда; 4) следва ли чл.5 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува в смисъл, че само въз основа на несъответствие Между стойността на имуществото и получените законни доходи на лицето, може да се отнеме имуществено право като придобито пряко или косвено от престъпление, без да е налице влязла в сила присъда, установяваща, че лицето е извършило престъплението; 5) следва ли правилото на чл.6 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува, като уреждащо конфискация от трети лица като допълнителна или алтернативна мярка на пряката конфискация, или като допълнителна мярка на разширената конфискация; и 6) следва ли правилото на чл.8 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се разбира като гарантиращо прилагане на презумпцията за невиновноет и забраняващо конфискация, неоснована на присъда.

С друго определение- от 02.04.2019г. по гр. дело №704/2017г. на СГС (по него е образувано дело С-319/2019г. на СЕС), е отправено и второ преюдициално запитване до СНС по тълкуване на Директива 2014/42/ЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС), като част от въпросите, включени в него, са следните: 1) наказателна по смисъла на Директива 2014/42/ЕС или гражданско правна е мярката по отнемане на незаконно придобито имущество, ако обявената от националния закон цел на отнемане на имуществото е генералната превенция — предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждане с него, но без да се поставя като условие за конфискацията извършване на престъпление или друго правонарушение и съществуването - на пряка или косвена връзка между правонарушението и придобитото имущество; 2) следва ли чл.8 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува в смисъл, че гаранциите, които тази разпоредба предоставя на осъдено лице, чието имущество подлежи на конфискация, следва да се прилагат и в случай като настоящия в производство, което протича паралелно и независимо от наказателното производство; 3) следва ли презумпцията за невиновноет и изискването за зачитане на правото на защита, установени в чл. 48 от ХОПЕС, и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която въвежда „имущественото несъответствие“ като единствено и решаващо доказателство за наличие на незаконно придобито имущество, и допуска прилагането на методика за правно и икономическо проучване и анализ, във основа на която се установява предположение за незаконен характер на съответното имущество, както и неговата стойност, което предположение е обвързващо за решаващия Орган, без той да може да осъществи пълен съдебен контрол върху съдържанието и прилагането на методиката; 4) пораждат ли директен ефект разпоредбите на чл.6 (2) и чл. 8 от Директива 2014/42/ЕС в частта им, в която предвиждат гаранции и предпазни клаузи за засегнатите от конфискация лица или за добросъвестните трети лица.

Според Апелативен съд Бургас поставените в двете преюдициалии запитвания на СГС въпроси, са пряко относими към настоящия подлежащ на разрешаване казус, след като ангажираният по делото ответник Р. не е признат с влязла в сила присъда за виновен в извършването на горепосочените престъпления. От факта на осъждането му е зависим изходът на в.гр.д. №54/20г. по описа на БАС по отношение на самия него, а и

изходът на делото за неговата съпруга- ответник Т.Р., придобила имущество с подсъдимия в режим на СИО.

Нещо повече-правните въпроси, включени в двете преюдициални запитвания до СЕС са от значение и за процесуалната допустимост на исковото производство по настоящото дело, предвид разпоредбите на чл.633 ГПК, сочещ, че решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България и на чл.631 от ГПК визиращ, че с отправянето на запитването съдът спира производството по делото и го възобновява след произнасянето на СЕС.В своята практика ВКС е възприел, че задължителността на решението на СЕС по запитването не само за съда, който го е отправил, но за всички съдилища и учреждения в Република България означава, че когато е отправено преюдициално запитване от национален съд на държава членка и пред друг съд на държава-членка се поставят за разрешаване същите въпроси, за правилното разрешаване на който е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на ЕС, вторият съд трябва да спре производството по делото пред себе си. Това е така, защото според българското национално право, адресат на задължението до чл.631, ал.1 ГПК е всеки съд, който е отправил, можел е или трябва да отправи преюдициално запитване до СЕС, и защото е безпредметно да се изисква от националния съд, пред който е висящ същият правен въпрос, да отправи заради него ново преюдициално запитване със същото или подобно на вече отправеното съдържание, по което СЕС се е ангажирал с произнасяне и то е релевантно за разрешаването и на двете дела. В този смисъл са Определение 138/21.03.19г. по гр.д. №631/19г. по описа на ВКС- IV г.о., Определение №452/24.10.19г. на ВКС по ч.гр.д. №3759/19г. на III г.о.,Определение №444 от 11.10.2019г. на ВКС по ч. гр. д. №3621/2019г. IV г. о., ГК и др.

В случая предвид горното, БАС е задължен да спре делото пред себе си на основание чл.633 вр. чл.631, ал.1 изр. 1 ГПК, вр. чл.229, ал.1, т.7 от ГПК, до приключване на двете дела пред СЕС.

Предвид горното и на основание чл.253 ГПК, съдът следва да отмени разпореждането си от закрито съдебно заседание на дата 14.02.20г. с което делото е било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 01.04.20г. от 10.00 часа, с призоваване на страните.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по в.гр.дело №54/2020г. по описа на Апелативен съд Бургас, до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициални запитвания, отправени с определение от 23.03.2018г. по гр. дело №3406/2016г. на Софийския градски съд, по което е образувано дело С-234/18, и по преюдициално запитване, отправено с определение от 02.04.2019г. по гр. дело №704/2017г. на Софийския градски съд, по което: е образувано дело С-319/19г.

Отменя разпореждането си от 14.02.20г. за насрочване на горното дело за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Определението не подлежи на обжалване, на основание чл.631. ал.1, изр. второ ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: